

Daňovky

Daňové a právní aktuality

Daně

Právo

Ze světa

Z judikatury

Krátce

Květen 2019

Obsah

Editorial

Daně

„Quick fixes“ přinesou v roce 2020 významné změny

Připravovaná novela daňových zákonů zvýší příjmy veřejných rozpočtů

Právo

Založení živnosti nebo společnosti snadno, rychle a on-line?

Nové evropské nařízení o prospektu: více povinností pro emitenty, nebo uvolnění pravidel?

Outsourcing ve finančních službách – nově a přísněji

Ze světa

Vláda získá možnost zakázat některé zahraniční investice

Z judikatury

Kde odvádět DPH při pořádání odborných a vzdělávacích seminářů? SDEU rozhodl ve švédském případě

NSS k prokázání dodání do jiného členského státu a zneužití práva

Nejvyšší soud potvrdil striktní pravidla doručování výpovědí

ÚOOÚ udělil pokutu za nadbytečné uchovávání kopií dokladů

Vyjasnění pravidel pro rozdělování zisku kapitálových společností

Krátce

Stručné aktuality, květen 2019

Editorial

Minulý měsíc nabyl účinnosti daňový balíček 2019. Ačkoli v oblasti daně z příjmů se vás většina změn dotkne až od příštího účetního období, některé povinnosti vznikají ihned. Jde například o nové hlášení osvobozených příjmů (jako jsou například úroky, dividendy či licenční poplatky) vyplácených daňovým nerezidentům. Finanční úřady již v této souvislosti vydaly některým subjektům první zproštění od této povinnosti. Zdá se však, že ve většině případů je jejich přístup k rozsahu osvobození spíše opatrný. Přesto zejména v případech výplaty opakujících se příjmů stejným subjektům je podání žádosti vhodné zvážit.

Ministerstvo financí už čile připravuje daňový balíček 2020. O nejvýznamnějších změnách, které přináší, obsáhle informujeme v tomto vydání. Do finále směřuje také příprava implementace směrnice DAC 6. Jejím obsahem je uložení povinnosti informovat správce daně o vybraných uspořádáních/transakcích, které by mohly zakládat daňovou výhodu svým uživatelům. Informační povinnost by mohla zasáhnout nejen samotného uživatele takového uspořádání, ale nezávisle i další osoby (například poradce), které se na přípravě či implementaci takového uspořádání podílely. Zdá se, že prvotní návrh ministerstva financí by měl na rozdíl od daňových správ v jiných členských státech čistě implementovat požadavky směrnice na hlášení pouze těch uspořádání, která mají přeshraniční prvek. Zároveň by měl být plně zachován důvěrný vztah mlčenlivosti mezi klientem a jeho daňovým poradcem či advokátem. Doufejme, že další vývoj této implementace jak ve vládě, tak i později v Parlamentu nepřinese nečekaná překvapení, která by již tak rozsáhlé informační povinnosti daňových subjektů dále rozšiřovala nad rámec požadovaný Evropskou komisí.

Petr Toman
Partner
KPMG Česká republika

3 | Daňové a právní aktuality – květen 2019

„Quick fixes“ přinesou v roce 2020 významné změny

Návrh novely zákona o DPH 2020 přináší významné změny pro konsignační sklady a intra-komunitární obchodování se zbožím obecně. Jde o tzv. Quick fixes, které si kladou za cíl přispět k větší harmonizaci pravidel pro dodávky zboží mezi členskými státy Evropské unie. Popisujeme dvě ze čtyř zásadních změn.

Veronika Výborná
vvyborna@kpmg.cz

Petra Němcová
pnemcova@kpmg.cz

Marcela Hýnarová
kpmg@kpmg.cz

Jejich účinnost nastane již v lednu 2020. Půjde o změny systémové a jedny z nejvýznamnějších v poslední době, je proto nutné přípravu nepodcenit a začít s ní co možná nejdříve.

Změna režimu DPH ve vztahu ke konsignačním skladům

Přesun zboží do skladu v jiném členském státě za účelem jeho následného prodeje lokálnímu zákazníkovi obecně vyžaduje registraci (případně identifikaci) k DPH ve státě prodeje. Pro snížení administrativní zátěže je již v dnešní době možné využít zjednodušení v podobě konsignačního skladu (tzv. call-off sklad). Důvodem je snaha předejít „nadbytečné“ registraci či identifikaci evropského dodavatele v zemi konečného prodeje. Pravidla pro využití tohoto zjednodušení se však v jednotlivých členských státech výrazně liší. Právě jedno z opatření „Quick fixes“ si tak klade za cíl sjednotit a zjednodušit postup v takových případech.

V současné době je režim konsignačního skladu v České republice nastaven tak, že přemístění zboží z jiného členského státu do tuzemska se může považovat za pořízení zboží konkrétním odběratelem, a to již ke dni přemístění. Odběratel pak pořízení zboží samovyměruje již při jeho naskladnění.

Od 1. ledna 2020 se celý systém zdanění u konsignačních skladů kompletně změní. Nově bude odběratel odvádět DPH, resp. deklarovat pořízení zboží z jiného členského státu až v okamžiku skutečného odběru zboží ze skladu. S tím ovšem souvisí nové nastavení časového limitu, po který může být zboží uskladněno. Nyní bude lhůta stanovena na 12 kalendářních měsíců, během nichž musí být zboží ze skladu odebráno, a tedy zdaněno. Tento požadavek sledování doby uskladnění může představovat významnou administrativní změnu skladové evidence. Další podmínkou je, že nesmí dojít ke ztrátě nebo zničení uskladněného zboží, což by bylo klasifikováno jako porušení podmínek pro možnou aplikaci zjednodušení. Dosud nezodpovězenou otázkou je, zda se bude tolerovat manko do normy a doložené krádeže a ztráty, které budou náležitě vymáhány po zodpovědných osobách.

Podmínky pro osvobození dodání do jiného členského státu

Nově bude pro všechny členské státy platit, že osvobození na dodání zboží do jiného členského státu bude

4 | Daňové a právní aktuality – květen 2019

aplikovatelné pouze při prodeji odběratelům registrovaným k DPH v daném státě. Tuto podmínku bude nutné řádně ověřit prostřednictvím systému VIES. Podle stávající judikatury Soudního dvora Evropské unie měla tato podmínka dosud pouze formální charakter. Od roku 2020 se z ní stane podmínka hmotněprávní, a tedy nezbytná pro osvobození od DPH. Nutno podotknout, že český zákon o DPH alespoň v tomto ohledu předběhl dobu, protože tuto povinnost stanovuje nad rámec směrnice EU o DPH již nyní. Dané opatření tak nebude mít na české dodavatele zásadní vliv.

Jaké další změny návrh novely přinese, podrobněji rozebereme v příštím vydání Aktualit.

5 | Daňové a právní aktuality – květen 2019

Připravovaná novela daňových zákonů zvýší příjmy veřejných rozpočtů

Ministerstvo financí představilo návrh novely daňových zákonů pro rok 2020, jejímž cílem je zvýšit příjmy veřejných rozpočtů. Změny se dotknou především pojišťoven, které budou muset jednorázově dodanit rozdíl mezi zaúčtovanými technickými rezervami a rezervami dle pravidel Solvency II. Zvýšení se dočká daň z hazardních her, daň z lihu, cigaret i tabáku.

Jana Fuksová
jfuksova@kpmg.cz

Milan Hladík
kpmg@kpmg.cz

Do mezirezortního připomínkového řízení se začátkem dubna dostal návrh „zákona, kterým se mění některé daňové zákony v souvislosti se zvyšováním příjmů veřejných rozpočtů“. Důvodová zpráva předpokládá, že celkově by novela mohla v roce 2020 přinést do veřejných rozpočtů přes deset miliard korun.

Navrhovaná změna zákona o rezervách citelně zasáhne především pojišťovací sektor. Nově by daňově účinné byly pouze technické rezervy ve výši odpovídající evropské směrnici Solvency II. V současné době mají pojišťovny povinnost počítat technické rezervy dle zmíněné směrnice pro potřeby reportingu České národní bance. Daňově uznatelné jsou pouze technické rezervy ve výši zachycené v účetnictví. Nutno podotknout, že hodnotově bývají rezervy podle Solvency II výrazně nižší. Důsledkem této změny tak bude jednorázové zdanění rozdílu mezi technickými rezervami počítanými dle účetních předpisů a technickými rezervami vycházejícími z evropské směrnice. Ministerstvo financí ve svém odhadu uvádí, že novelizace by státnímu rozpočtu měla jednorázově přinést okolo 3,8 miliardy korun.

Novela daňových zákonů dále počítá se značným zvýšením spotřební daně z lihu, cigaret a tabáku. U cigaret a tabáku činí navrhované zvýšení daně 10 %, u lihu se sazba zvýší přibližně o 13 %. Podobně se navrhuje zvýšení sazby daně z hazardních her, a to zejména s dopadem na některé tzv. lehčí formy hazardu, např. z loterií a z bing (zvýšení sazby o 7 procentních bodů). O osvobození od daně ze zemního plynu by měl přijít plyn spotřebovaný domovními kotelny.

Popsaná novela však není jediným připravovaným legislativním počinem s cílem zvýšit příjmy veřejných rozpočtů. Ministerstvo financí do konce května plánuje předložit návrh digitální daně. Její roční výnos odhaduje na 5 miliard korun. Zákon o dani z vybraných internetových služeb by měl zavést novou 7% daň na umístování cílené reklamy na digitální rozhraní společnostmi s globálním obratem nad 750 milionů eur. Dále se počítá se zdaněním využívání mnohostranných digitálních rozhraní a prodeje dat shromážděných o jejich uživateli. Předpokládaná účinnost je polovina roku 2020.

Založení živnosti nebo společnosti snadno, rychle a on-line?

Skupina poslanců předložila Poslanecké sněmovně návrh na změnu legislativy v oblasti zakládání obchodních společností. Návrh by měl umožnit stát se živnostníkem nebo založit společnost s ručením omezeným „jednoduše z domova přes internet“, a to za jeden den, s celkovými náklady ve výši 500 Kč a možností úhrady poplatku platební kartou.

Radim Kotlaba
kpmg@kpmg.cz

Lucie Patková
kpmg@kpmg.cz

Poslanecký návrh zákona, který podpořili poslanci napříč politickým spektrem, chce totiž podstatně zjednodušit zakládání společností s ručením omezeným a volných živností. Obojí by za určitých podmínek mělo být možné vyřídit prostřednictvím k tomu určené aplikace využívající informace z informačních systémů veřejné správy bez nutnosti navštívit notáře, živnostenský úřad či banku. Návrh cílí na společnosti s ručením omezeným, které jsou jednoznačně nejrozšířenějším typem obchodních společností v České republice. Konkrétně pak na ty v podobě jednoduché základní struktury spojené s výkonem volné živnosti.

Zakladatel by tak mohl prostřednictvím aplikace založit společnost s ručením omezeným se vzorovou společenskou smlouvou, přičemž návrh na zápis by podepsal kvalifikovaným elektronickým podpisem nebo odeslal datovou schránkou. Obdobnou cestou by byly získány i jiné souhlasy nutné k zápisu společnosti do obchodního rejstříku (zejména souhlas se zápisem a s umístěním sídla). Současně s provedením zápisu vzniku společnosti by v případě volné živnosti mělo být možné provést zápis vzniku živnostenského oprávnění pro tuto společnost do živnostenského rejstříku. Další novinkou je zrušení vkladové povinnosti u společností se základním kapitálem nepřevyšujícím 5 000 Kč. U takových společností by tedy zakladatel nemusel při zápisu předkládat ani potvrzení o splacení vkladu od banky. V praxi by tak žadatel skutečně dokázal založit společnost s ručením omezením takřikajíc od stolu, a to během několika hodin po zaplacení soudního poplatku ve výši 500 Kč.

Navzdory faktu, že se na návrhu shodli poslanci opozičních i vládních stran, zaznívají z některých ministerstev obavy z případného zneužití navrženého on-line řešení. Ministerští úředníci poukazují zejména na možnost zneužití navrhované úpravy k páčání trestné činnosti, a to v důsledku nedostatečné identifikace dotčených osob. Další výhradou je neodůvodněné zvýhodnění jen úzce vymezené skupiny obchodních společností. Vláda jako celek k návrhu zaujala neutrální postoj, což nicméně neznamená, že v případě neschválení návrhu zákona podnikatelé zcela přijdou o lákavou možnost zapsat společnost do obchodního rejstříku na dálku prostřednictvím internetu. Jedním z důvodů spíše rezervovaného stanoviska vlády je totiž tzv. směrnice o digitalizaci v právu obchodních společností, jež by podle očekávání měla vstoupit v platnost v průběhu letošního května. Tato směrnice si mimo jiné klade za cíl umožnit on-line zakládání a zápis společností s ručením omezeným do obchodního rejstříku, ale také např. zjednodušení zápisu poboček společností z jiných členských států. Do českého právního řádu by měla být transponována zhruba v polovině roku 2021. Podle vyjádření ministerstva spravedlnosti nicméně předložený poslanecký návrh zcela neodpovídá evropské úpravě.

Vzhledem k výše uvedenému je jisté, že vytoužené zakládání společností přes internet bude za splnění určitých

7 | Daňové a právní aktuality – květen 2019

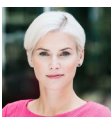
podmínek možné nejpozději v druhé polovině roku 2021. Neprojde-li v současnosti předkládaný návrh zákona Poslaneckou sněmovnou, potažmo Senátem, znamená to pouze to, že podnikatelé uvažující o založení společnosti on-line si budou muset počkat na transpozici směrnice o digitalizaci v právu obchodních společností.

8 | Daňové a právní aktuality – květen 2019

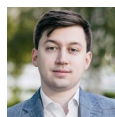
© 2025 KPMG Česká republika, s.r.o., společnost s ručením omezeným založená dle právních předpisů České republiky a členská společnost globální organizace nezávislých členských společností KPMG, přidružených ke KPMG International Limited, soukromé anglické společnosti s ručením omezeným. Všechna práva vyhrazena.

Nové evropské nařízení o prospektu: více povinností pro emitenty, nebo uvolnění pravidel?

Jaké hlavní změny v oblasti zveřejňování informací o cenných papírech přinese nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1129? Nařízení bude přímo použitelné od 21. července tohoto roku. Dopadnou na emitenty cenných papírů pouze další povinnosti, nebo dojde i k uvolnění doposud velmi přísných pravidel?

Iva Baranová
kpmg@kpmg.cz

Pavel Martiník
kpmg@kpmg.cz

Jako první významnou změnu vnímáme zkrácení shrnutí prospektu, a to ze současných maximálně patnácti stran stanovených evropskou legislativou na sedm. Informace obsažené ve shrnutí prospektu by tak měly být stručnější a zejména pro retailové investory i srozumitelnější. Nařízení totiž výslovně stanovuje, že shrnutí prospektu musí být sestaveno tak, aby se „snadno četlo“, a nesmí obsahovat technické pojmy.

Úlevu pro emitenty by měl představovat zjednodušený režim pro zpřístupňování informací pro sekundární emise. Podrobnosti týkající se sekundárních prospektů měly být stanoveny v lednu tohoto roku. Komise nicméně předpokládané prováděcí nařízení dosud oficiálně nepublikovala a momentálně se očekává interní vypořádání připomínek v červnu tohoto roku. Bližší podmínky tohoto zajímavého instrumentu tak prozatím nejsou známy.

Alternativou pro menší emitenty oproti standardnímu prospektu bude „unijní prospekt pro růst“. Ten budou moci využít nejen malé a střední podniky, ale i další emitenti vymezení v nařízení. Obdobně jako v případě zjednodušených sekundárních prospektů měly být podrobnosti známy v lednu, příslušný prováděcí předpis ale zatím nevyšel.

Nařízení počítá také se zjednodušením pro emitenty, kteří cenné papíry veřejnosti nabízejí často. Pro ty bude zaveden univerzální registrační dokument obsahující informace o emitentovi. Dokument může být vyhotoven pouze jednou za účetní období emitenta, přičemž emitent bude po jeho schválení regulátorem předkládat k posouzení pouze popis cenných papírů a zmíněné shrnutí prospektu. Pokud bude registrační dokument schválen ve dvou účetních obdobích za sebou, emitent jej následně bude předkládat orgánu dohledu k založení už bez předchozího schválení.

V oblasti prospektů se očekává také zapojení Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy (ESMA), který by měl každoročně uveřejnit zprávu se statistikami o prospektech. Tato zpráva, obsahující kromě statistických údajů také analýzy, může pro emitenty představovat zajímavé shrnutí informací o způsobech zveřejňování informací napříč Evropskou unií.

Nařízení o prospektu reflektuje potřeby tohoto segmentu kapitálového trhu a přináší zlepšení pro emitenty i uživatelsky příjemnější prostředí pro investory. Až praxe nicméně ukáže, jakým způsobem se budou nové

instituty využívat.

10 | Daňové a právní aktuality - květen 2019

© 2025 KPMG Česká republika, s.r.o., společnost s ručením omezeným založená dle právních předpisů České republiky a členská společnost globální organizace nezávislých členských společností KPMG, přidružených ke KPMG International Limited, soukromé anglické společnosti s ručením omezeným. Všechna práva vyhrazena.

Outsourcing ve finančních službách – nově a přísněji

Evropský orgán pro bankovníctví (EBA) vydal nové a přísnější pokyny k outsourcingu, které dopadnou na všechny subjekty podléhající jeho dohledu, včetně platebních institucí a institucí elektronických peněz. Pokyny EBA vznikají především v reakci na digitalizaci finančního sektoru, v důsledku které se hojně objevují nová a komplexnější fintechová outsourcingová uspořádání. V platnost vstoupí 30. června 2019.

Filip Horák
kpmg@kpmg.cz

Kristýna Tupá
kpmg@kpmg.cz

Pokyny mají harmonizovat úpravu, která je nyní roztržena do jednotlivých právních předpisů Evropské unie a členských států, potažmo do různých forem doporučení dozorových orgánů. Budou mít vliv také např. na oblast outsourcingu cloudových služeb. Současně jasně definují okolnosti, za kterých bude určitá činnost považována za klíčovou, a dodatečné povinnosti, které je následně při jejím outsourcingu nezbytné splnit.

Při outsourcingu je nejprve třeba posoudit, zda není jeho předmětem činnost klíčová. Test, který má být pro tento případ využit, se zaměřuje na řadu aspektů. Mezi ně patří například: (i) posouzení, zda se outsourcovaná činnost bezprostředně dotýká poskytování finančních služeb; (ii) způsob, jakým outsourcing dané činnosti ovlivní schopnost subjektu finanční služby poskytovat; (iii) dopad outsourcingu do oblasti řízení rizik, compliance, auditu apod.

Působnost pokynů je nově rozšířena na oblast vnitroskupinového outsourcingu, což je oproti původním pokynům z roku 2006 zásadní změna a dotčené subjekty se tedy budou muset potýkat s dodatečnou administrativní zátěží. Dobrou zprávou je, že se cloudová řešení nebudou a priori považovat za klíčovou činnost a budou podléhat stejnému testu jako činnosti ostatní.

Posoudí-li podnik činnost jako klíčovou, bude následně nezbytné dodržet řadu dalších povinností, které pokyny stanoví. Ty dopadají zejména do oblasti řízení rizik a právních prověrek vhodnosti subjektu, který by měl outsourcovanou službu vykonávat. Dodržovat pokyny může být poměrně náročné zejména pro fintechové společnosti, které budou nově muset splňovat řadu přísných požadavků na řídicí a kontrolní systém.

Očekáváme, že se Česká národní banka rozhodne těmito pokyny řídit a dotčené instituce v uvedeném termínu zahrnou všechny postupy, které pokyny o outsourcingu stanoví, do svých vnitřních předpisů, smluvní dokumentace a interních procesů.

Vláda získá možnost zakázat některé zahraniční investice

V rekordním čase přijaté nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/452, které stanoví rámec pro prověřování přímých zahraničních investic směřujících do Unie, vstoupilo v platnost 10. dubna 2019. V návaznosti na něj předložilo ministerstvo průmyslu a obchodu do legislativního procesu návrh zákona o prověřování zahraničních investic, na jehož základě bude v krajním případě možné zakázat některé zahraniční investice v českých společnostech.

Radim Kotlaba
kpmg@kpmg.cz

Lucie Patková
kpmg@kpmg.cz

V současnosti disponuje 14 z 28 členských států EU mechanismem k prověřování zahraničních investic, které do nich směřují. Evropská unie se rozhodla do jisté míry roztržštěnou úpravu v jednotlivých členských státech sjednotit a přistoupila z bezpečnostních důvodů, zejména kvůli ochraně strategických zájmů Unie, k poměrně revolučnímu kroku spočívajícímu v přijetí právně závazného nástroje k prověřování zahraničních investic. Evropská unie tím potvrdila, že schvalování zahraničních investic je navzdory obecné otevřenosti Unie zahraničním investorům žádoucím prostředkem, jak ochránit bezpečnost, vnitřní pořádek a spravedlivou hospodářskou soutěž v celé Unii.

Ze strany Unie se nejednalo o krok náhlý a překvapivý, naopak přijetí nařízení lze vnímat jako vyvrcholení několikaletých tendencí a obav. Mechanismus prověřování zahraničních investic má doplňovat stávající postupy Unie – např. v energetice nebo při spojování podniků již existuje možnost členských států dotčené transakce prověřit z hlediska případného ohrožení oprávněných zájmů. Schválené nařízení nicméně neukládá členským státům povinnost mechanismus prověřování zahraničních investic přijmout, pouze stanoví jeho klíčové vlastnosti, pokud se členské státy rozhodnou je aplikovat. Těmito nezbytnými požadavky jsou např. možnost soudního přezkumu rozhodnutí nebo zákaz diskriminace mezi třetími státy. Zásadní význam má nařízení v zavedení povinnosti vzájemné výměny informací mezi jednotlivými členskými státy a Komisí.

Přes fakultativní povahu upravovaného mechanismu přistoupila Česká republika k jeho přijetí a Parlament by měl v blízké době hlasovat o příslušném adaptačním zákoně. Podle jeho návrhu by ministerstvo průmyslu a obchodu mělo prověřovat investice směřující do země primárně z nečlenských států EU. Investicí se v zásadě rozumí získání alespoň 10% podílu na hlasovacích právech v české společnosti nebo získání přístupu k informacím či technologiím důležitým pro bezpečnost ČR nebo její vnitřní pořádek. Prověřování čeká i investice plynoucí od subjektu usazeného v EU, který je však ovládán investorem ze třetího státu. Některé zahraniční investice budou vyžadovat povolení – jde zejména o investice v oblasti obchodu s vojenským materiálem či klíčové infrastruktury. Ostatní investice, které by mohly ohrozit bezpečnost nebo vnitřní pořádek ČR, bude ministerstvo moci prověřovat v případě podezření, že představují bezpečnostní riziko, kdykoliv v době pěti let od jejich uskutečnění. I v případě takových investic může však zahraniční investor požádat o jejich prověření, a tak se vyhnout jejich eventuálnímu zrušení. Pokud ministerstvo průmyslu a obchodu dospěje k závěru, že prověřovaná investice může být riziková, bude o jejím případném povolení rozhodovat vláda. Ta může dotčenou investici povolit, podmíněně povolit, rozhodnout o neudělení povolení nebo může již uskutečněné investice zrušit.

12 | Daňové a právní aktuality – květen 2019

Řízení o povolení investice podle navrhovaného zákona je zvláštním správním řízením. Proti rozhodnutí vlády nebude možné podat rozklad, investor se však bude moci standardně obrátit na soud. Nová právní úprava by se měla vztahovat na investice uskutečněné po 1. lednu 2020, kdy má zákon nabýt účinnosti. Počínaje tímto datem by mělo být jasnější, zda zákon splní svůj účel a současně nadmíru neodradí zahraniční investory.

Kde odvádět DPH při pořádání odborných a vzdělávacích seminářů? SDEU rozhodl ve švédském případě

Rozsudek Soudního dvora Evropské unie zamíchal kartami v určení místa zdanění při pořádání odborných a vzdělávacích seminářů. Je pro zdanění specifických kurzů a odborných výcviků určující místo jejich konání?

Tomáš Havel
thavel@kpmg.cz

Petra Němcová
pnemcova@kpmg.cz

Hana Hašková
haskova@kpmg.cz

Soudní dvůr Evropské unie (SDEU) v případě Srf konsulterna AB (C 647/17) rozhodl, že místem zdanění při pořádání odborného vzdělávacího semináře je místo jeho konání. Rozsudek se týkal švédské společnosti, která formou seminářů poskytuje vzdělávací a odborné výcviky jak pro členy své organizace, tak i pro třetí osoby. Většina školení se sice koná ve Švédsku, některá se ale pořádají i v jiných členských státech Evropské unie.

Program školení je předem dán, ale bývá upraven na místě v závislosti na účastnících, kteří musí mít určité dovednosti a odborné zkušenosti v oblasti účetnictví a managementu. Účast na školeních zpravidla vyžaduje registraci a platbu předem.

Společnost školení poskytuje švédským podnikatelům, proto by byla v případě uplatnění základního pravidla pro zdanění služeb automaticky zdaňována ve Švédsku. Švédský správce daně měl však pochybnost o tom, zda v daném případě nejde o službu, která by měla být zdaněna v místě, kde se vzdělávací akce koná. Tedy v místě oprávnění ke vstupu na tuto vzdělávací akci. Meritem sporu tedy bylo, zda daná školení podléhají DPH ve Švédsku (dle základního pravidla) nebo v místě konání akce (jestliže se jedná o oprávnění ke vstupu).

Švédský nejvyšší správní soud se proto obrátil na SDEU s dotazem, jak je třeba vykládat pojem „oprávnění ke vstupu na akce“, jestliže jde o vícedenní kurz účetnictví pro podnikatele, který vyžaduje předchozí registraci a platbu předem.

SDEU konstatoval, že v daném případě se o oprávnění ke vstupu na vzdělávací akci skutečně jedná a místem zdanění je proto místo konání této akce. A to bez ohledu na zvýšenou administrativní náročnost pro pořádající společnost. Skutečnost, že účast na školeních vyžaduje registraci a platbu předem, není pro určení místa zdanění relevantní.

Je tedy otázkou, do jaké míry zůstávají aplikovatelné závěry českého koordinačního výboru ohledně školení pro omezený okruh účastníků. Budou výše uvedené závěry SDEU aplikované i na školení pořádaná mateřskou společností v rámci skupiny? O dalším vývoji budeme informovat.

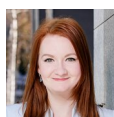
14 | Daňové a právní aktuality – květen 2019

NSS k prokázání dodání do jiného členského státu a zneužití práva

O zneužití práva se v posledních dnech mluví především v souvislosti s přijetím daňového balíčku. Dle novelizovaného daňového řádu, ve kterém je definice zakotvena, půjde o zneužití práva u transakcí, jejichž převažujícím účelem (nikoliv hlavním, jak vyplývá z aktuální judikatury) je získání daňové výhody v rozporu se smyslem a účelem daňového právního předpisu. Jak se k případu zneužití práva staví NSS?

Tomáš Havel
thavel@kpmg.cz

Karolína Loucká
kpmg@kpmg.cz

Nejvyšší správní soud se v rozsudku (5 Afs 314/2016–55) vyjadřuje ke zneužití práva v případě dodání do jiného členského státu osvobozeného od daně z přidané hodnoty. Především se zabývá otázkou správného použití pojmu „zneužití práva“.

Český daňový subjekt v projednávaném případě osvobozeně dodával ultralehká letadla do Dánska. Vzápětí dánský obchodní partner letadla v Dánsku prodal koncovému českému zákazníkovi, přičemž se uplatnila nulová sazba DPH. Při daňové kontrole nebyl pak daňový subjekt schopen nárok na osvobození prokázat a byla mu z těchto transakcí doměřena DPH.

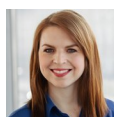
Finanční úřad a následně i Krajský soud v Praze došly k závěru, že daňový subjekt neunesl důkazní břemeno a neprokázal dostatečně nárok na osvobození zboží do jiného členského státu. Zároveň se dle jejich názoru dopustil zneužití práva, jelikož hlavním záměrem jeho jednání bylo získat daňovou výhodu plynoucí z této transakce, tzn. vyhnout se odvodu DPH.

NSS s tímto názorem nesouhlasil s odůvodněním, že jde o dva závěry, které se vzájemně vylučují. Pokud se má aplikovat koncept zneužití práva, musí právo na osvobození nejprve vzniknout – musí být tedy splněny podmínky pro osvobození dané zákonem. Při nesplnění daných podmínek tak nelze dovozovat zneužití práva. Dle verdiktu NSS nelze zneužití práva ztotožňovat s „pouhým“ nesplněním podmínek vyžadovaných právní normou.

NSS ve svém rozsudku uzavřel, že zneužití práva nastává pouze v případě, kdy jsou formálně splněny všechny podmínky vyžadované právním řádem pro určité jednání a současně materiální výsledek tohoto jednání je v rozporu se smyslem a účelem právní úpravy. NSS proto rozhodnutí krajského soudu zrušil a případ vrátil k dalšímu projednání.

Nejvyšší soud potvrdil striktní pravidla doručování výpovědí

Podle zákoníku práce musí zaměstnavatel zaměstnanci doručovat písemnosti, kterými se ukončuje zaměstnání, primárně do vlastních rukou na pracovišti, v bytě zaměstnance nebo kdekoliv bude zastížen. Až teprve není-li to možné, může dokument poslat poštou. Praktickými dopady tohoto pravidla se nedávno zabýval Nejvyšší soud. Jeho verdikt je pro zaměstnavatele poměrně přísný.

Barbora Cvinerová
bcvinerova@kpmg.cz

Václav Bělohoubek
kpmg@kpmg.cz

V řešeném případě se zaměstnavatel nejprve pokusil zaměstnanci doručit výpověď na pracovišti. Zaměstnanec však v daný den čerpal dovolenou a osobní předání se nezdařilo. Zaměstnavatel ještě týž den zaslal zaměstnanci výpověď poštou. Poštovní doručovatel ale zaměstnance nezastihl. Zásilka byla uložena na poště, zaměstnanec si ji během lhůty k vyzvednutí nepřevzal. Zaměstnavatel považoval výpověď za řádně doručenou takzvanou fikcí doručení. Zaměstnanec se takovému závěru bránil žalobou u soudu.

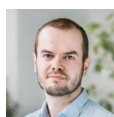
Jádrem sporu byla otázka, zda skutečně nebylo možné doručit zaměstnanci výpověď osobně, tj. zda zaměstnavatel byl oprávněn přistoupit k poštovnímu doručování. Zákon tuto podmínku detailněji nespecifikuje. Výkladu se proto ujal Nejvyšší soud. Konstatoval, že je v každém konkrétním případě potřeba zkoumat, zda byl zaměstnanec objektivně dosažitelný, zda se zaměstnavatel pokusil o osobní předání, co bylo důvodem jeho neúspěchu, zda mělo v dané situaci smysl učinit další pokus o doručení, jak bylo naléhavé doručení písemnosti a zda bylo možné očekávat, že poštovní doručování bude úspěšnější než opakované osobní doručování. Současně zdůraznil, že smyslem právní úpravy je, aby zaměstnanec písemnost skutečně obdržel. Nejde tedy jen o dodržení formálních postupů, o nichž je předem zřejmé, že nemohou sledovaný cíl naplnit.

V daném případě se zaměstnavatel pokusil osobně doručit zaměstnanci výpověď jen jednou, v pátek, přičemž věděl, že zaměstnanec zrovna čerpal dovolenou. Poštovní zásilka, kterou toho dne odeslal, nemohla být doručena dříve než v pondělí. Podle Nejvyššího soudu měl zaměstnavatel možnost pokusit se o opakované osobní doručení, a to kdekoli a klidně i o víkend, či v pondělí, kdy se měl zaměstnanec vrátit zpět na pracoviště. Proto uzavřel, že podmínky pro možnost doručování poštou v daném případě splněny nebyly a doručení je neúčinné.

Rozhodnutí na zaměstnavatele klade poměrně vysoké nároky. Aby mohli přistoupit k poštovnímu doručování, musí se nejprve snažit zaměstnance zastihnout i mimo pracoviště, a to třeba i mimo pracovní dobu. Jeden pokus o doručení na pracovišti v praxi stačit nemusí. Zlepšení by mohla přinést tzv. velká novela zákoníku práce, kterou aktuálně projednává vláda. Podle ní by napříště pro možnost poštovního doručení stačilo, aby se zaměstnavatel pokusil doručit zaměstnanci písemnost na pracovišti. Zda bylo nebo nebylo možné dokument doručit zaměstnanci osobně na jiném místě, už by nebylo nutné řešit. Ani po novele však nemusí být dostatečný jeden pokus o předání

ÚOOÚ udělil pokutu za nadbytečné uchovávání kopií dokladů

Úřad pro ochranu osobních údajů se v loňském roce zabýval případem zaměstnavatele, který nadbytečně uchovával kopie dokladů předložených jeho zaměstnanci. Jde o častou praxi zaměstnavatelů, kteří si pro jistotu pořizují kopie všech dokladů. Takový postup je však v rozporu se zákonem, což Úřad potvrdil i v uvedeném případě. Za zjištěná porušení uložil kontrolované osobě pokutu ve výši 180 000 Kč.

Matej Mihálik
kpmg@kpmg.cz

Kateřina Randlová
kpmg@kpmg.cz

Zaměstnavatel je povinen vést personální spis pro každého zaměstnance. Spis může obsahovat pouze písemnosti, které jsou nezbytné pro výkon práce. Jejich konkrétní výčet však stanoven není. Zaměstnavatel je přitom povinen dodržovat právní předpisy týkající se ochrany osobních údajů – zejména může uchovávat pouze kopie dokladů, které mu ukládá zákon – a řídit se zásadou minimalizace dat a přiměřenosti.

Provedenou kontrolou Úřad zjistil, že zaměstnavatel v personálních spisech evidoval mj. kopie průkazů zdravotního pojištění, výpisů z evidence rejstříku trestů nebo karty s číslem bankovního účtu. Dále zjistil, že zaměstnavatel uchovává kopie rodných listů dětí některých zaměstnanců a skenované fotografie zaměstnanců. Úřad shrnul, že zaměstnavatel obecně není pro účely vedení personální agendy oprávněn uchovávat kopie předložených dokladů. Je povinen pouze do personálního spisu zaznamenat, že požadované údaje byly zaměstnancem doloženy, a potvrdit, kdo, kdy a na základě jakých dokladů toto ověřil.

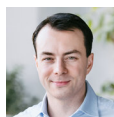
Kontrola zároveň zjistila, že zaměstnavatel nadbytečně uchovává kopie občanských průkazů zaměstnanců. Takový postup je možný pouze na základě souhlasu zaměstnanců v souladu se zákonem o občanských průkazech. I kdyby zaměstnavatel tento souhlas doložil, je pořízení kopie možné pouze za podmínky, že všechny osobní údaje budou zpracovávány pouze v souladu s účelem, který si zaměstnavatel stanovil. Pokud zaměstnavatel nemá určené účely pro zpracovávání osobních údajů uvedených na občanském průkazu, např. v rozsahu fotografie zaměstnance nebo jména a příjmení manžela/manželky zaměstnance, není oprávněn tyto osobní údaje zpracovávat.

V neposlední řadě Úřad vytkl, že automatizované systémy, které zaměstnavatel využíval za účelem zpracování osobních údajů, nemají možnost logování. Nešlo tedy ověřit, kdy, kým a z jakého důvodu byly osobní údaje zaznamenány nebo jinak zpracovány. Povinnost pořizovat tyto elektronické záznamy přitom zákon výslovně ukládá.

Úřad prováděl kontrolu dle předchozí právní úpravy, její závěry lze však aplikovat i v současnosti s ohledem na nařízení GDPR. Co se týče obsahu personálního spisu, lze shrnout, že „méně je více“.

Vyjasnění pravidel pro rozdělování zisku kapitálových společností

Nejvyšší soud vydal na konci března rozhodnutí, jímž se významně odklonil od své dosavadní rozhodovací praxe týkající se pravidel pro rozdělování zisku kapitálových společností (tj. společností s ručením omezeným a akciových společností). Ta byla dovozována v režimu již neúčinného obchodního zákoníku. Zákon o obchodních korporacích, který od 1. ledna 2014 nahradil obchodní zákoník, dle výkladu Nejvyššího soudu výrazně rozšiřuje možnosti, jak mohou kapitálové společnosti se ziskem naložit. Zároveň ale přináší vysoké nároky na statutární orgány, jež jsou hlavním garantem dodržení právních předpisů při vyplácení zisku a ostatních položek vlastních zdrojů kapitálových společností.

Petr Janíček
pjanicek@kpmg.cz

Roman Kuchař
kpmg@kpmg.cz

Za účinnosti obchodního zákoníku se Nejvyšší soud přikláněl k závěru, že po uplynutí lhůty pro svolání valné hromady za účelem schválení řádné účetní závěrky již taková závěrka nemůže být podkladem pro rozhodnutí o rozdělení zisku kapitálové společnosti. Konec lhůty šesti měsíců počítaných od posledního dne účetního období byl vnímán jako nejzazší termín, kdy mohou sloužit výsledky řádné účetní závěrky jako věrný obraz účetnictví, na jehož základě mohou společníci (respektive akcionáři) kvalifikovaně rozhodnout o rozdělení zisku. V poměrech nového soukromého práva (zákon o obchodních korporacích) začal mezi odbornou veřejností rezonovat názor, že se tato judikатурní pravidla neuplatní. O této očekávané změně výkladu [jsme informovali již v roce 2017](#). Závěr nakonec posvětilo aktuální rozhodnutí Nejvyššího soudu vydané pod sp. zn. 27 Cdo 3885/2017. Od 1. ledna 2014 tak řádná účetní závěrka za předchozí účetní období může sloužit jako podklad pro rozdělení zisku v zásadě až do konce následujícího účetního období.

Na rozdíl od předchozí úpravy totiž zákon o obchodních korporacích výslovně upravuje tzv. insolvenční test, jehož aplikace by měla sama o sobě postačovat pro dosažení cíle sledovaného dnes již překonanou judikaturou. Tím byla mimo jiné snaha zabránit vyvedení zdrojů ze společnosti na úkor jejích věřitelů. Ve svém důsledku představuje insolvenční test omezení pro výplatu zisku a prostředků z jiných vlastních zdrojů (a záloh na ně), pokud by si tím společnost přivodila úpadek. Za dodržení tohoto omezení je odpovědný statutární orgán, jehož členové jsou v rámci výkonu své funkce povinni jednat s péčí řádného hospodáře. Pro úplnost dodejme, že jinými vlastními zdroji společnosti jsou míněny položky jejího vlastního kapitálu mimo zisk a základní kapitál, to znamená především emisní ážio, kapitálové fondy a snížení základního kapitálu.

V předmětném rozhodnutí byl překonán také další judikатурní závěr, podle něhož nemohla valná hromada společnosti stanovit podíl členů jejích orgánů na zisku (tzv. tantiéma), aniž by bylo schváleno rozdělení alespoň části zisku mezi společníky, respektive akcionáře (dividenda).

Nadále však platí, že právo podílet se na zisku kapitálové společnosti je jedním ze základních práv společníka (akcionáře). Vytvoří-li tak společnost zisk, může valná hromada rozhodnout o jeho nerozdělení mezi společníky (akcionáře) pouze z důležitých důvodů, a to navíc pouze, respektuje-li zákaz zneužití většiny hlasů. Důležitými

důvody budou například ustanovení zakladatelského právního jednání, která určují, že část zisku má být rozdělena mezi členy orgánů společnosti, její zaměstnance nebo přidělena do fondu zřízeného na základě zakladatelského právního jednání. Společníkům (akcionářům) ale nemusí být vyplacena ani zbývající část zisku, která nebude použita dle pravidel určených v zakladatelském právním jednání. Lze tak ale opět učinit jen z důležitých důvodů, jimiž mohou být hospodářská situace společnosti nebo očekávané budoucí výdaje, které vyžadují vytváření patřičných rezerv. V případě akciové společnosti musí být tyto důvody uvedeny v pozvánce na valnou hromadu.

Rozhodnutí Nejvyššího soudu otevírá cestu k celé řadě možností, jak naložit se ziskem kapitálové společnosti. Zároveň ale s sebou nese poměrně vysoké nároky na statutární orgány těchto společností. Nedodržení pravidel pro výplatu zisku by totiž mělo být posuzováno jako porušení péče řádného hospodáře.

Stručné aktuality, květen 2019

Daňové a právní novinky posledního měsíce jednou nebo dvěma větami.

Lenka Fialková
lfialkova@kpmg.cz

KRÁTCE Z DOMOVA

- Ve sbírce zákonů vyšlo Sdělení (103/2019) ministerstva práce a sociálních věcí, kterým se vyhlašuje částka odpovídající 50 % průměrné měsíční mzdy pro účely životního a existenčního minima a částka 50 % a 25 % průměrné měsíční mzdy pro účely státní sociální podpory. Ministerstvo dále vydalo Sdělení (104/2019) o výši průměrné hrubé roční mzdy v ČR za rok 2018 pro účely vydávání modrých karet dle zákona o pobytu cizinců.
- Nový Zákon o zpracování osobních údajů, který implementuje evropské předpisy do českého práva, vyšel ve Sbírce zákonů pod č. 110/2019. V této souvislosti byla novelizována řada dalších zákonů, a to zákonem č. 111/2019 Sb.
- [GFŘ upozorňuje na svých webových stránkách na příspěvek Koordinačního výboru GFŘ a KDPČR](#), který řeší, jak počítat dílčí základ daně z příjmů ze závislé činnosti u zaměstnanců příslušných k zahraničním právním předpisům sociálního zabezpečení v rámci EU/EHP a Švýcarska od 1. 1. 2019.
- [GFŘ vydalo na svých stránkách Dodatek č. 1 k Informaci GFŘ týkající se problematiky registrace k dani z přidané hodnoty.](#)
- Finanční zpravodaj číslo 3/2019 vydávaný ministerstvem financí obsahuje:
 - Přehled druhů daní a jejich částí, o nichž vedou osobní daňové účty orgány Celní správy České republiky,
 - Seznam matrikových částí bankovních účtů celních úřadů.
- Poslanecká sněmovna poslala do třetího čtení vládní návrh novely zákona o evidenci tržeb, který upravuje náběh 3. a 4. fáze evidence tržeb a umožňuje nejmenším podnikatelům evidovat své tržby off-line. Návrh obsahuje též novelu zákona o DPH, která snižuje DPH na vodné, stočné a stravovací i odborné služby a elektronické knihy, noviny, časopisy a podobné tiskoviny poskytované elektronicky. Třetí čtení se očekává v první polovině května.
- Plánovaná novela zákona o investičních pobídkách prošla 17. dubna druhým čtením. Podle očekávání návrh v současné podobě upravuje definici investiční akce s vyšší přidanou hodnotou a zároveň předpokládá výrazné posílení role vlády při schvalování žádostí o investiční pobídky. Po novele lze předpokládat enormní snížení počtu podpořených investičních akcí a významný pokles objemu přidělených investičních pobídek. Hospodářský výbor navrhované změny z druhého čtení projednával 2. května. Dle předběžných informací by měla být novela pro žadatele relevantní již od léta nebo podzimu tohoto roku.
- Poslanci předložili Sněmovně návrh novely zákona o daních z příjmů, který si klade za cíl snížit daňovou povinnost občanů pomocí zvýšení roční slevy na poplatníka ze současných 24 840 Kč na 30 000 Kč. Očekávaný propad inkasa daní dosahuje 18,5 miliardy Kč. Poslanecký návrh současně počítá se zavedením stropu pro

20 | Daňové a právní aktuality – květen 2019

osvobození příjmů z prodeje cenných papírů při splnění časového testu. Nově by bylo možné osvobodit maximálně částku 20 milionů Kč ročně.

- Smlouvu o zamezení dvojího zdanění s Jižní Koreou čeká čtení ve Sněmovně. Senát již souhlas s ratifikací udělil. V témže stavu legislativního projednávání je také Úmluva o implementaci opatření k boji proti snižování daňového základu, tzv. MLI.
- V dubnu proběhlo ve Sněmovně první čtení zákona o zamezení dvojího zdanění ve vztahu k Tchaj-wanu.

KRÁTCE ZE ZAHRANIČÍ

- Lhůta stanovená Smlouvou o EU pro vystoupení Spojeného království z Unie byla prodloužena do 31. října 2019. V případě, že Spojené království neuspořádá volby do Evropského parlamentu a neratifikuje dohodu o vystoupení do 22. května 2019, platnost tohoto posunutí skončí 31. května 2019.
- Lucembursko se stalo další zemí, která u depozitáře (OECD) uložila své ratifikační dokumenty vztahující se k Úmluvě o implementaci opatření k boji proti snižování daňového základu (tzv. MLI). Od 1. srpna 2019 pak začne uplatňovat přijatá opatření vůči zemím, které již MLI také ratifikovaly.
- Francouzský parlament schválil zavedení 3% daně z digitálních služeb. Rakouská vláda schválila 5% daň z digitálních služeb z příjmů z internetové reklamy, jde o první část balíčku na zdanění digitální ekonomiky.

21 | Daňové a právní aktuality – květen 2019

[LinkedIn](#) | [Twitter](#) | [Facebook](#) | [Instagram](#)

www.kpmg.cz

Tel.: +420 222 123 111

Informace zde obsažené jsou obecného charakteru a nejsou určeny k řešení situace konkrétní osoby či subjektu. Ačkoliv se snažíme zajistit, aby poskytované informace byly přesné a aktuální, nelze zaručit, že budou odpovídat skutečnosti k datu, ke kterému jsou doručeny, či že budou platné i v budoucnosti. Bez důkladného prošetření konkrétní situace a řádné odborné konzultace by neměla být na základě těchto informací činěna žádná opatření.

© 2025 KPMG Česká republika, s.r.o., a Czech limited liability company and a member firm of the KPMG global organization of independent member firms affiliated with KPMG International Limited, a private English company limited by guarantee. All rights reserved.